

ELŐFIZETÉSI FÜLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hónap 2 frt 50 kr.
 Három hónap 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARSA.

HIRDETÉSEK.

Négyhasábos petit-sor egyszeri közléseért 7 fr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 fr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr

A nyílttérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összeköttetésben levő hirdető-írdék, elő-
 fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) juttassanak.

Kéziratok vissza nem adandók.

Megjelen: hetenként egyszer,

— vasárnap reggel. —

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba:

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

A vármegyei bizottsági tagok választása.

Barsvármegye közönsége az e folyó évvel kilépő vármegyei bizottsági tagok helyett az újnak megválasztására a folyó évi október 17-ik napját tűzte ki; s e napon a választások vármegyénk minden kerületében meg is történtek.

Nincs ugyan határozott tudomásunk minden megtörtént választás eredményéről, de a mennyire hozzánk némely helyről a tudósítások megérkeztek, ezek után prognostikálhatjuk már most is azt, hogy a vármegyei bizottságának képe nem fog megváltozni; marad összességében — csekély változással — ugy, mint volt. Politikai színezete vármegyénknek meg nem határozható kellőleg azért, mert határozottan proklamált politikai pártjaink nincsenek, talán az egyetlen lévai járást kivéve, hol mind a három országos párt, u. m. a szabadelvű, a mérsékelt ellenzék és a függetlenségi párt észrevehető számban bír hívekkel; többi járásaink erre nézve köznyilatkozást és életjelt magukról nem adtak.

De ha járásainkat, a bennök uralkodó politikai szellemről sikerülne is osztályoznunk, s politikai nézeteiket meghatározni, már azt a vármegyei bizottsági tagokról — azoknak összességét tekintve — éppen nem mondhatnók. Itt összeolvad a pártszínezet egy határozatlan nézetbe; s esetről esetre változik úgy, hogy a határozatok meghozatalánál mindig meglepetések történnek; közéletünk e téren inkább a személyekkel, mintsem az ügyekkel bibelődik.

S azért felette csodáljuk azt, hogy a vármegyei bizottsági tagok mostani választásánál, több helyen oly eszközök is alkalmaztak a győzelem kivívására, melyeket ugyan az ezen választásról intézkedő törvény nem tilt, de melyek az országos képviselők választásánál megfenyítettnek, értjük az eszem-izsom által való kapacitálás mesterségét.

El kell ugyan ismernünk azon, napjainkban divó, szomorú igazságot, hogy a választók legnagyobb részben a közdolgozók iránt oly közönyösek, hogy ha valami érdekességet nem sikerül feltámasztani, azok a választási urnákhoz éppen nem sietnek, sőt egykedvűleg nézik és veszik, mikor őket felhívják, hogy saját érdekükben igyekezzenek a választást úgy megejteni, mint azt az ügynek komolysága s nagy hordereje követeli; restellenek még a legközvetlenebbül fekvő, szomszéd községbe, mint a választás színhelyére, is megjelenni; s csak akkor indulnak, mikor kilátásba helyeztetik, hogy a „m a g n u m á l d o m á s” el nem marad.

De bármennyire is igaz legyen e szomorú jelenségek felünte, még sem fogadhatjuk el azon nézetet, hogy mivel másképp a tömeges választókat összehozni nem lehet, tehát szükséges oly intézkedés, mely azokat összehozza, szükséges, — hogy ha másképp nem lehet, az érdekeltséget a lakomák, lakmározás, az eszem-izsom által is felbresztetni, mert másképp közpolitikai életünk szenved; ennek pedig megtörténni nem szabad, mert mások s idegen aspirációk nőnek a fejünkre.

Az ilyen érdekeltség a mint esz-közeiben immorális, úgy következményeiben — azon felül, hogy nem lehet állandó — föltötte veszélyes, megméltelyezi a közkereskedést, s a köz iránti érdekeltségnek oly fajtát alapítja meg, t. i. csak olyanokat hoz s emel a közéletnek élére, kik azt a megsemmisülés örvényébe sodorhatják, mert igazak Berzsenyinek szavai: Minden országnak támasza és talpköve a tiszta erkölcs, mely ha kivész: Róma ledől s rabigába görnyed.

Tehát a korteskedésnek az eszem-

lámpafényénél, mikor annyi vendég van, kik a rossz snapszban a kasszirnő jókedvét is fizetik?

* * *

— Hm, asszony, elvettelek, mert az a másik, ennek a naplopónak az anyja meghalt. Még akkor más világ volt! Hm... manap egy eszmat vesz a legény, azt is lakzójára húzza fel. Azután elteszi fiainak, unokáinak. Nincs kereset, kevés a kenyér hármunknak. Kettőn csak meglennék, mert egy napig, míg az egyik eszik, elkoplalhatna a másik. Másnap oszt ő ennék. De három, az sok. Két napig én a te kedvetekért nem koplalok. Nagyon öreg már hozzá a gyomrom. Egyitek pusztuljon a háztól. Még holnap, még ma!

Az a másik kettő, a két nő, a második feleség, meg az édes leány, némán, remegve hallgatták a nyomor szívtelen ítéletét az öreg eszmatia ráncos ajkairól. A két hentes feleség, meg a 14 éves kis Eszti.

Félénken simult az öreg vad tekintete elöl az ártatlan gyöngeség a mostoha ronda szoknyájához. Göndör, szőke fejcséjét avval az ösztönszerű bizalommal temette be a ruha redőibe, a minővel a megrémült kis lányok önkéntelen viseltetnek minden nő iránt. Jaj neked, kicsike kis jószágom, mert nagyon gyenge még a te arczocskad, most is durva apád ütlegei alá! A szívtelen vén állat keze helye tegnaptól most is ott kélik dagadt kis képeden. Meg aztán tudhatod, hogy a jó anya védett meg eddig is, betakarva ruhájával, ha elég nem volt,

izsom általi további fenntartását a mint határozottan kárhoztatjuk, úgy azt a megválasztottak érdekében és reputációjában egészen elítéljük.

Mit várhatunk a népiskolától?

Irta: Zajzon Dénes.

Igy szólnak, így okoskodnak a népoktatás szűkkeblű barátai s talán lehetnek olyanok is soraik között, a kik még az elemi képességek tanítását is csak azért koncedálják, nehogy a közönség előtt a kortól elmaradottaknak tűnjének föl; de belsejökben jobb szeretnék, ha a nép a régi „jó” idők együgyűségében, tudatlanságában maradna meg. Borzalommal gondolnak arra a felfordult állapotra, midőn a kondás újságot fog olvasni és a kis-béres levelet fog írni! De ha nyíltan nem is mernek ezek a jó urak a népoktatás ellen állást foglalni, azért el nem mulasztják, hogy olykor-olykor ki ne keljenek ama „tulságos humanizmussal” szemben, a mely a „parasztot” az ő emberi jogaiban részesíteni akarja.

Az ilyen gondolkodású emberek felett azonban a kor szelleme lassanként napirendre fog térni. Az idő kerekét nem lehet megállítani. Kormányok, társadalmak, társulatok, hatóságok és egyesek napról-napra mind jobban és jobban át lesznek hatva attól az eszmétől, hogy a nagy néptömeg művelése, értelmi felvilágosítása az állami és nemzeti lét létszükségletét képezi s hogy az ismeretekben való gazdagodás semmiféle veszélyt nem rejt magában, ha azzal a szív nemesítése párluzamosan halad. A népiskola korunkban fontos, nemzeti közművelődési intézménnyé nőtte ki magát és mint ilyen, nem elégedhetik meg azokkal a morzsákkal, a melyeket egyesek még most is elégségeseknek tartanak az ő számára.

Tagadhatatlan, hogy a haladó kultúra számos, eddig ismeretlen vagy régen kevesebb előforduló bajoknak lett elterjesztőjévé. Ezek a bajok azonban koránt sem

a nép iskoláztatásában, a tanítás minőségében és mennyiségében, hanem legtöbbszörre más tényezők hatásában keresendők. Az iskolát csakis egy esetben lehetne a társadalmi veszélyek okozójául tekinteni, ha amaz nem az ész és értelem, nem a szív és jellem fejlesztésére fektetne főszólyt, hanem kizárólag az önző hasznosságra, a rideg mechanizmusra és a külsőségek kultuszára. Ilyen iskolát pedig korunkban alig tudnánk magunknak elképzelni. A civilizáció kinövéseinek megszüntetésére, vagy legalább is kevesbitésére a legjobb gyógyszer éppen a helyes alapon nyugovó iskoláztatásban, a nép értelmi és erkölcsi műveltségének terjesztésében található fel.

Minden kor és főképen az olyan, a mikor nagy átalakulások történnek, magával szokott hozni bizonyos társadalmi veszélyeket is.

Az ilyen veszélyeket pedig semmi mással, mint a valódi nemes értelemben vett kultúrával lehet enyhíteni vagy elenyészletetni. Századunk megadta a népnek az emberi jogokat és gondoskodott arról is, hogy ezen jogokat öntudatosan és a mások sérelme nélkül legyen képes gyakorolni. A jogokban részesített nép szemét nem lehet, nem szabad bekötöni, mert máskülönben oly fegyvert adunk kezébe, a melylyel egyszerre önmagán és másokon is sebet üthet. E szerint még nem tettünk eleget, ha a köz-nép gyermekeit csupán az elemi képességekre tanítottuk meg, de az értelem és szív kiművelésére gondot nem fordítottunk. Tanítsuk meg tehát őket helyesen gondolkodni, nemesen érezni és erkölcsileg cselekedni, nyujtsunk nekik kellő belátást, hogy jogaikat okosan tudja egykor felhasználni, ne féltsük őket az igazság megismerésétől, hanem inkább a tudatlanságtól, babonától és az erkölcsi tévelygésektől. Mert az öntudatosan s helyes belátásból itélő tudó néptömeg nem oly könnyen hallgat a csábító szavára s nem lesz oly hamar a szenvedélyek rabjává.

De menjünk tovább. A mint előbb említettük, vannak sokan, a kik nem elég

TÁRCSA.

Züllött élet.

Olyan keservesen sirt az a kis Eszti! Még most is átnyilallik az a keserű érzés lelkemen, a mit siró danája keltett bennem, mikor könyezve énekelte: „Kelj fel anyám, kelj föl, csendes sírodból... Csavargó lett — egyetlen egy lányodból!”

Mintha tisztító helyről hangzanék az elkárhozott kétségbeesése. A bűn eldugott, ronda tanyáján, körülveve testet-lelket mértelvező levegőtől, fiatalságát, tizenhat évét siratja, zokogja a kis Eszti. S azok a fájó könyek, miket igaz, mély fájdalom ontat már festett arczára, mintha kényszerítene, hogy ne nézz tulságosan kivágott ruhájára, hogy tedd el szemed a kényszerből felfödött női bajak elől. Szegény kis Eszti! Zokogva temeti most arczát a ronda ágy mosatlan párnájába, s ott hánykodik, finom, fehér bőrét marcangolva legnagyobb kínban, lelki kínban. Danája is végkép beleful a szaggatott, mély zokogásba, mely végig-végig reszketteti az egész karcsu nőtestet, míg csak kinos hörgése el nem árulja, hogy minden erőt, minden ideget kimerített a lélekben dúló fájdalom.

S a „kávéház tündéré”, a tizenhat éves kis Eszti kitanorgott a friss légre mély szegénnel a sok, zavaros szemű vendég előtt, kik sehogysem tartották jogosnak, hogy mer sirni egy „frájlá” kávéházban,

testével, mikor az a gonosz apád rajtad akarta kidühöngeni magát, ha nem volt meg a napi pállaka. Ő vett el rólad minden ütést, az is vitte tán sirba szegényt.

Bujj el, bujj el kicsikém, látod, már megint keres az a vén állat!

Göresösen kapaszkodott a kis Eszti ronda mostohájába, sikoltva szaladgált a lábszj-csapások elől, a mi még dühöttebbé tette a vén fenevadat. Brrr! Undok látvány, hogy vágja, türi a gyenge liliomszálat. A kis teremtés még mindig bir szaladni, de már lábai meg-megesuklanak. — Pár perc még s a rémület s kimerülés összeroskaszják. Oda tört le a mostoha lába ele. Hajh! de a föld alatt már az édes anya! Mint mikor a kis galamb a vérese körme közül a legutalatosabb állatba jut, a maeskába.

A ronda asszony, kinek szegény kis Eszti összetépte ruháját, dühödt furiaként rugta fel a „naplopó”-t; majd ráestek mindaketten, tépázták, verték, míg csak el nem ajult fájdalomában.

A meggyötrött, gyöngye teremtetést kilökték a fagyos, decemberi földre. Ott csakhamar életre szivta a hideg.

— Megfagyok apám; édes apám, ereszsze be — nyögé szívzaggatóan.

Durva káromkodás rá a felelet. A vadállat leugrik az ágyról, piszkos szitkok közt ordítja: „Hol a lábszj, hadd verem agyon.”

Rémülve futott el a gyenge kis Eszti a háztól, ki az utczára, neki az éjszakának, ész nélkül, félve visszatekintgetve olykor olykor, nem kergeti-e édes apja?

A rettegés erőt öntött gémberegett tagjaiba. Nagy szökésekben iramlott messziről a ködön át gyengén hozzá szüremelő világ felé. Meg se nézte a házat, rohant inkább, mint lépett ajtóstól egy gözös szobába. Három lépeső vitt le a korbély-tanyába, hová a kis Eszti öntudatlanul került. A lépcsőn aztán megbotlott s hosszában elterült a billiárd-asztal alatt.

Szegény, kis Eszti, te! Inkább maradtál volna otthon, türe kegyetlen apád marcangolását, vagy fagyál volna oda inkább a szülői ház küszöbére, sem hogy ide kerültél. Ott csak tested romlott meg, itt ártatlan lelked piszkítják be.

Ni, már is mily szemekkel közelít a bámuló vendégeken át egy vén banya testedhez! Mint a pokolbeli sátn, ha egy prédát szerzett a sötétség országának.

Lassan, kimélttel húzza fel ölébe a kék-zöld kis fejcséket, simogatja dédelgeti, míg életre nem kelti.

A kis Eszti csak türe, szó nélkül, bamba arczal, bármit tettek vele. Még jól is esett szegénykének az oly rég érzett czirógatás.

— Ki vagy, honnan repültél ide, te kis jószág ebben a csunya éjszakában? Az a rossz apád, anyád vert ki, ugy-e, otthonról? No ne félj, jó helyre kerültél ide. Majd én adok neked meleg, puha ágat. Szegény kis teremtésnek csupa jég a teste. Ugy-e kitaláltad? Ni, hogy össze van verve. Csupa folt gyenge bőre. Gyere kis jószágom, lefektetlek, betakarlak. Éhes is vagy, ugy-e

szenek meg azzal, hogy a népiskola a hit-tan mellett csak olvasni, írni és számolni tanítson, hanem megkivánják, hogy lássa el a növendékeket praktikus irányu ismeretekkel is. A hasznossági elv eme hívei előtt természetesen az oktatás nevelő irányu s a gyermekek lelki erőinek összhangzatos fejlesztése másod- vagy harmadrangú dolog. Szerintük még maga a methodus is csak arra való, hogy ez által a növendék az egyes közhasznú ismereteket könnyebben tudja elsajátítani; ezek úgy vélekednek, hogy fölösleges a tanulóknál az alaki képzésre, az értelmi és érzelmi erők fejlesztésére oly sok időt és gondot fordítani; főzéljok, hogy a növendékek mentől több, az életben hasznosítható ismeretek birtokában legyenek, ép azért az anyaggyűjtésre, a hasznossági szempontokra kell kiváló tekintettel lenni, nem pedig a szellemi élet díszceplinjára.

De valljuk be, hogy a népiskolai oktatásnak a rideg utilitarizmus hívei szerint kontemplált célja egy nagy tévedésen alapszik. Mert ha a gyermek lelki erőit nem neveljük, ha őt gondolkodni meg nem tanítjuk és egyuttal erkölcsi érzületét s akaró képességét jó irányban nem fejlesztjük, nyújthatunk neki bármennyi ismeretet: azt vagy nem képes kellő módon és időben értékesíteni, vagy a mi még sokkal rosszabb, helytelenül fogja felhasználni, szóval: visszaél vele.

(Folyt. köv.)

Budapest, 1889. október 18-án.

— Budapest, mint világváros; az országgyűlés megnyitása; a függetlenségi párt; az evangélikus konvent; az új akadémiai titkár.

A régi egyhanguságból már bontakozni kezd a főváros. Ugy volt ez mindig. Addig folytonosan unalmasnak, fárasztónak tartotta mindenki a fővárost, míg be nem állt a teljes leveletlen ősz. Addig senki sem talált élvezetet a sima járdák koptatásában, a kizakartok bámulásában, míg oda künn a szabad természet pompáiban gyönyörködhetett a gyémántok és gázlángok csillogásától elgyöngült szem. De most, most ősszel mindenki idehordja sátorfáját a főváros kizenedébe, hogy éljen és élvezzen. Az egyhangúság máza egészen lekopott mirőlünk. De nem is csoda, hiszen világváros vagyunk, mint akár Berlin, Páris, London, New-York. Ha nincs is Eiffel-tornyunk, mint Párisnak, ha nem is dicsekedhetünk az angolok Themse alatti alagútjaival, de azért mégis világváros vagyunk, még pedig olyan világváros, mely a föld szíve táján fekszik, még annak is a kellő közepében. A mi foglalmegjeink nem alábbvalók az olasz sbirreknél, kik Nápoly isteni ege alatt sütikéreznek és vakarják a hasukat.

Mondom, világváros vagyunk. Akarjuk, hogy rólunk tudomást vegyen a világ. És

szentem? Majd főzünk egy kis theat oda bent; az jót tesz dermedt kis testednek. Aztán itt maradsz nálunk, én leszek a te jó anyád, a helyett a rossz mostoha helyett. Mert bizonyosan gonosz mostohája lehet szegénykének, verje meg az Isten az ürdög-fajtáját annak a bestiának, a ki ilyen időben kitesztítja a kis jószágot. No gyere, gyere kicsikém.

A kis Eszti csak azt értette mindebből, hogy nem kell félni már apjától. Ide be nem eresztik, hogy üthesse, verhesse. Gépiesen üdögött a vén boszorka után egy kis, meleg szobába, puha takaró alá, a mit oly régen nem érzett. A jó, forró thea átmelegítette testét, édes álmodt hozott az elcsigázott, gyöngye organizmusba s a kis Eszti csakhamar mély álomba szenderült.

A vén boszorka pedig vigyorgó képpel nézte a szundikáló kis galambot. Milyen gyönyörű jószág, alig 14 éves s már hogy ki van fejlődve.

Még egy sóvár tekintetet vetett a szép leánykára, s aztán magára hagyta, kétszer is ráfordítva a zárt, megpróbálva többször, jól be van-e csukva. Hja, a kis galamb az első mámorból felocsudva könnyen kirepülhet!

Másnap egy feleziczomázott, gyönyörű kis lány sietett a Kalap-utca ronda kövezetén végig.

A szegény kis Eszti viszi haza az édes apának a — pálinkára való.

Szemlesütve, pirulva tesz le a vén esziamdiának egész 5 forintot rövid lábú asztalára.

A vő állat bámulva tekintgetett, hol a temérdek pénzre, hol kedves kis lányára. Nem hitt szemének.

— Ö-ö-öt forint! Sok pénz, tenger

tudomást is vesz. Minden lépésünket villamos drótokon hirdetik az egész világnak. Minden tettünket figyelemmel kíséri Európa. Egész sereg külföldi reporter kószál az utcákon, látogatja a képviselőházat, a miniszteriumot, a tőzsdét, a bankokat, üldözi Tiszát kényes politikai kérdéseivel. El vagyunk látva hivatalos és nem hivatalos konzulokkal. Nos? Mi kell még több? Nem vagyunk-e azon a ponton, mikor már a kizsínorozott magyar nadrágot az anglus is kezdi holmi színházi parádénak tartani? Nem vagyunk-e ott, hogy a paprikánkat tudós francia orvosok lefoglalják, mint gyilkos, halálhozó mérget?

Szóval, kezdünk szerepelni. Kiváltképpen így ősszel, mikor nem háborgatnak a margitszigeti szunyogok, s mikor a hónapok három hónapi pihenés után újra összejönnek tanácskozni holmi nevezetes paragrafusok felett, melyeknek az a hivatásuk, hogy világvárossá avandzíroztassák a mi legénykorban levő Budapestünket.

És csakugyan. Péchy esengetyűjét újlag hallottuk szólni még mindig a régi országházban. A mult szombaton ültek ismét össze az atyáskodó képviselők noha nem teljes számmal, minthogy még nagy része utazik, hüsel, daczára annak, hogy olyan esők járnak, hogy még az Isten áltai kisúvikszolt szerencsénkről is lemosná a kulimást. Hanem azért a gyűlés jól indult. Sokan viharoktól tartottak; pedig hát minden esendes volt. Az izgatottságot elmosta a nyári vakáció. Olyan esendesen ültek együtt, mintha a február-márcziusi napok sohasem léteztek volna.

Hanem a mi a gyűlést leginkább érdekessé tette, az volt a három interpelláció. És ezek közül egyik, igen érdekes a szegedi bedölt rakodópart ügyében tartatott. Hanem még érdekesebb volt Ábrányi Emil interpellációja a tatai színház miatt, melyben a tatai gróf a német muzsának állított oltárt a magyar nyelv és kultúra rovására, melyet a bécsiek referádáikban csak úgy említenek, hogy „nuser Provinztheater.“

Az bizonyos, hogy a szegény tata-tóvárosiak sem tudják megmondani, mi szükségük van erre a sörivő német Tháliára? Mert, hogy ők inkább beszélnek és értenek a magyar színészet nyelvén, az köztudomású dolog. A miniszter halogatja választát, mert Horváth Gyula indítványát elnapolta, ki alkalmasint olyat talált benne, a mivel bajos lenne takarni a fekete foltokat.

De másról is beszélgettek a minapában. Az a hír volt elterjedve, hogy a függetlenségi és negyvennyolcas párt szakadni készül, hogy Irányi lemond az elnökségről. Azonban a dolog nem így történt. Kossuth levele eloszlott minden legkisebb bajt. És a párt megmutatta azt, hogy mennyire ragaszkodik elvéhez, s ennek egyik kifejezőjéhez, a párt elnökéhez. A párt most még inkább tömörült. A mult országgyűlés alatt a még csak egy pár tagból álló testület, már erőben megizmosodott, hatalmas pártot képez, mely bármily nagy vihar támadásai alatt sem nem inog meg, sem nem roskad össze. Irányi pedig ezután is ép oly tapintatosan fogja vezetni a párt ügyeit, mint vezette eddig.

pénz! Jó kis lány vagy, Esztikém. Mind nekem hoztad, igazán? Egész ujak, ni, még a fényük is megvan! Kedves kis angyal te, ugy-e látod, hogy szeretlek. Gyere ide, hadd csókolom meg azt a kis kerek pofácskád. S a gyermeknek jól esett, hogy örül apja az ő — vérdíjának.

— Itt van apám a pálinkára való. Ezzel lépett be atyja házába a leány előbb naponként, később hetenként, majd hónapokint, míg egyszer szomorú arccal eze- ket mondá:

— Nincs semmi, édes apám, az aszszony azt mondta, hogy elég már a pálinka, többet nem ad ki a bérémből.

A vén, deliriosus esziamdia éktelen káromkodásba tört ki s dühösen kereste a lábsziját.

S a kis Eszti megint oly rémülve futott el az apai háztól, mint két évvel azelőtt, azon az este . . .

* * *

S most olyan keservesen sir a letört virág, a kaszirnő, szegény kis Eszti, valahányszor egy-egy vendég véletlenül huzatja a cigányt: „Kelj fel, anyám, kelj fel, esendes sirodból . . . Csavargó lett egyzetlen egy lányodból!“

S a „kávéház tündére“, a tizenhat éves kis Eszti, ilyenkor mindig kitántorog a friss légre, mély szégyennel a sok ittas vendég között, a kik sehogy sem tartják illőnek, miért sir a kaszirnő, mikor ők a rossz snapszban jókedvét is fizetik?

Csak nekem jut eszembe ilyenkor mindig az a vad állat, kilánya béréből részegette meg két évig minden nap.

S. L.

Ugy is nagy vitákra van kilátásunk. Megint lesz egy pár interpelláció. Az ág. ev. egyház közgyűlése nemcsak mint egyházi zsinat nevezetes, de politikai színezetet ad annak az, hogy újra szóba hozták Mudrony ügyét. Mert, kivált a feiső vidéken a lutheránus lelkészek és tanítók között sokan a pánszláv propaganda ügynökségének hívei, mint azt Péchy kijelentette. És valóban sajnálatra méltó, ma már annyira vannak, hogy nem ártallják azt nyíltan hirdetni és bevallani. Ha ilyen súlyos vádat saját hit-sorsosukból mond ki a fejükre, mit mondjon egy más vallású ember, ki vallása mellett igaz magyar honpolgárnak ismeri magát? Mi ennek az orvoslása? Hiszen a magyar még nem is nyult erősebb eszközökhöz, már is a cseh testvéreknek panaszkodnak rémséges elnyomatásról és pokolbeli szenvedésekről. Valamennyi nemzetellenes tót lapot és könyvet be kellene tiltani, hogy ne hirdethessék oly fennhíjazva a pánszláv kultúra fölényét a magyar felett. Csirájában meg kell ölni minden ilyen gondolatot. Hiszen az a kis tót gyerek ugy se tanul a „Skolnik“-ból mást, mint azt, hogy „ja som slowak“. Még a mellét is megtanulja verni.

De hagyjuk ezt. Elég baj ez nekünk, hogy így van. Annál inkább figyelmet kell a magyar iskolákra fordítanunk.

Sokkal érdekesebb volt reánk nézve az akadémia hétfői választógyűlése a főtítkári állás betöltése végett. Két párt volt ugyanis. Egyik, kinek Eötvös Loránd br. elnök is kortese volt, Szily Kálmánt ajánlta; a másik Szász Károlylyal élén, melyhez Tisza is csatlakozott, Beöthy Zsolt mellett csinált szélet. És csodálatos; Tiszát le-szavazták. A beadott 57 szavazat közül Beöthy 25-öt, Szily 32-öt kapott. Így Szily Kálmán 7 szótöbbséggel megválasztott főtítkárnak Fraknói Vilmos helyébe, és azonnal elfoglalta új állását.

Arról is szó volt, hogy a titkár más állást ne viselhesen, ezért fizetését 2000 frtről 3000 frtra emelik. De Szily kijelentette, hogy az akadémiaának amugy is sok kiadása van és így a fizetésemelést el nem fogadja. Dörgő éjlen kísérte e nyilatkozatot.

Még egy költi fel figyelmünket, a megyei választások. Mint hírlík, a közigazgatás államosítva lesz. Így az alispán is kinevezett hivatalnok lenne. A mi ugyan furesza állapot volna.

De erről majd máskor.

Fővárosi levelező.

A zongorázásról. Dr. Vactzold, — a berlini királyi Erzsébet felsőbb leányiskola tanára élesen kikel az intézet évi értesítőjében a tulságos zongora-tanítás ellen. Azt mondja, míg a szülők egészségi okokból leányait az egyes tantárgyakból felmenteni kívánják, a tulságos zene-tanítást semmivel sem korlátozzák. A gyermek erejével való visszaélésnek mondja azt, hogy olyan luxustárgyra, mint a zongorázásra, ép annyi időt szánnak, mint az iskolai tárgyakra. A: intézetnek majdnem valamennyi gyöngye, sápadt növendéke naponta 1—2 órát zongorázott. Ha a zongora-tanítást megszakították,

Hozzád.

Szívem szép álmával,
Legszebb ábrándjával,
Lelkem sohajával,
Lángoló vágyával,
Szűziszta érzéssel,
Forró esdekkléssel
Kérve-kérlek téged:
Add esérébe képed! —
Ne tarts tőle semmit!
Meg fogom örízni,
Örök kegyelettel
Szép vonásit nézni,
Hűtlen feledkezés
Nem borul e lapra . . .
Költővilágomnak
Te ragyogó napja! . .

Gerő Gyula.

Egy nagyon becsületes ember.

Black egyenesen a Johnson & Comp bankház felé vette útját. Ugy érezte magát, mintha ő most más, egészen más ember volna. Hogy ne, hiszen 20,000 dolláros utalvány volt a zsebében! Hölgyeim és uraim, azt az érzést, mely az ő keblét eltöltötte, leírni nem vagyok képes; azt csak az értheti meg, aki mikor egy u. é. krajczárja sem volt, nagyobb pumpolást hajtott végre szerencsésen és eredménnyel.

Black felvette a banknál 20,000 dollárját és megindult a börze felé. Ott akkor rendkívül vidám volt a hangulat. Ugy adtak, vettek és vettek adtak, hogy valóságos gyönyör volt nézni is. Black átnézte az árfolyam-cédulát és belemélyedt annak tanulmányozásába. Egyszerre a füléhez kapott. Brr. Mi az! A dobhártyája majd megrepedt. Egy löcslábu uri ember bámulatraméltó erélyes gestusokat használván, torkaszakadtából kiabálta: „Chicagoí su-

vagy csak mérsékelték, a leánykák tidébbek voltak és jobban tanultak. Az idegrendszer semmi sem próbálja meg annyira, mint a zongorázás. Némely anya a zenebálynak áldozza fel leánya egészségét. A zongorát játszó nők jó része sok Fivanni valót hagy fűnn a házi foglalkozásban; magatartása fáradt vagy ideges. Némelyek ideges nyugtalanságban szenvednek, gyakori tejjfájás és álmatlanságról panaszkodnak. A növendék korával szaporodnak e jelenségek. Lehet állítani, hogy sok leánya gyöngységének és idegességének inkább oka a házi zongora-tanítás, mint az iskola. A leánykát 12 éve előtt nem kellene zongora-oktatásra fogni; akkor is csak a teljesen egészséges, zenei tehetséggel bíró leánykákak kellene zongorázni tanítatni, kikről feltehető, hogy játékkuk felebarátainak egykor örömet okoz. Száz zongorázó leányka közül kilenczven azonban évekre terjedő fáradság után csak bizonyos gépies ügyességre tesz szert, a mihez a művészetnek semmi köze. A szülőknek s az iskoláknak erélyesen kell föl-lepni némely zongoratanító és tanítóknál korlátlan igényeivel szemben. Nincs arra szükség, hogy sok középszerű vagy rossz zongorabillegtető legyen köztünk, de az igen is szükséges, hogy leányaink testileg és szellemileg egészségesek és ádék legyenek. És különösen az nem engedhető meg, hogy míg a leánykákát verszegénység, gyöngeség, kiállott betegség, gyöngye szemek stb. miatt a kézimunka, torna és rajz alul felmentetik, a tulságos zene-tanítást rájuk erőltetik.

Különfélék.

— **A lévai nőegylet** a szokásos őszí terménygyűjtést a napokban kezdi meg. Az egylet fáradságot nem ismerő, buzgó gondnoknője a gyűjtés előtt bemutatta szerkesztőségünkben a gyűjtő-ívet, melyet egy megleghangú esdősorozat vezet be. Szeretnők azt egész terjedelmében idenyomatni, de tulva azt, hogy városunk gondos háziasszonyainak, a gyermekeik áraságán nem sűrő, szerető édes anyáknak — kikhez a sorok intézte vannak — ugy is lesz alkalmuk azt elolvasni: ezuttal magunk részéről csak ajánlani tudjuk a gyűjtéssel megbízott egy-leti képviselőt városunk minden rendű és rangu nőinek kegyes figyelmébe s mi is megkérjük őket, hogy legyenek segítségére az egyletnek nyomorító munkájában, — segítsenek neki 16 árva könyeit felszáritani. Ohajjuk ezért, hogy mikor majd a gyűjtő-iv a nyilvános nyugtázás miatt hoz-zánk visszakerül, minél jobban szétszakadozva lássuk azt, hogy a sok kézben való megfordulás miatt, a szedőgyereknek derekas munkát adjon a sok adomány napvilágra hozatala, — szóval, hogy meglássék az íven, miszerint megfordult az minden háznak éléskamrájában, honnét ha ilyen tájban néhány liter bab, borsó, lencse egy kevés zsir, méz, gyümölcs, burgonya, esetleg néhány pint bor az árvák számára jut, az bizonyára meg sem látszik ott. — A megkeresettek szeretetébe ajánljuk a derek egyesületet!

— **Választás.** Léván, e hó 17-én a vármegyei bizottsági tagoknak választása a

viksiz gyár részvények, adok nyolczyannal! Chicagói suviksz-részvények, gondolkozott Black, ez kitűnő papír és odakiáltott a kínálónak: „veszek!“

Vett suviksz-részvényeket és nem volt oka megbánni; mert részvényeinek árfolyama napról-napra növekedett és ő nyert, nyert kolosszális összegeket. Szemlátomást meghízott. Miért ne? Ha valaki nyolczyannal vesz suviksz részvényeket és ezeknek a részvényeknek az árfolyama néhány hét alatt száznyolczyannra emelkedik, az megen-gedheti magának azt a luxus, hogy meglizzék.

Aprilis 1-én Black elgondolta, hogy ime az ő részvényei már kétszáznyolczyannon állnak. Most ideje lesz eladni azokat. Emelkedni ugy is alig fog már az árfolyamuk, a befektetett tőke is megháromszorozódott már. Most majd kifizeti Mrs. Marryt és a 40,000 dollárral tovább spekulál.

Megindul a börze felé. — Milyen zürzavar, milyen felfordulás, milyen levertség volt ott! Black szívet valami balsej-telem fogta el mindjárt, mikor belépett a terembe. Odafordult egy emberhez, aki kétségbe esve, zokogva darabokra tépte a parókáját.

„Mi történt!“ Kérdezte Black tőle.

A paróka bonczolgotó válasz helyett feljajdult: „Oh suviksz, suviksz, légy örökre átkozott!“

Black térdei összebicsaklottak. Támasz után kapkodott.

„Suviksz? — kérdezte remegve. Mi az a suvikszszal? oh szóljon hát uram és tépje szét azután parókájának még meglévő részét, mert nekem az nem suviksz, hogy mi történt a suvikszszal!“

Az a másik erre ránézett Blackra és

választók élénk érdeklődése mellett ment végbe. Beadatott összesen 194 szavazólap, a melyek alapján meg lettek választva: Csekey Flóris, Gyenes József, Huberth Vilmos és Konkoly Sándor. — Nagy-Sallóban — mint levelezőnk írja — törvényhatósági bizottsági tagokul megválasztottak: Pósa Béla, Harsa István, Cseri János, Kudlik Géza és Kovács Sebestyén Lajos kir. ügyész. — Nagy-Kálnáról vett értesítés szerint megválasztottak: Katona Nagy Imre, Lócsay Imre és Salga András.

— **Jubileum.** E hó 16-án d. e. 10 órakor ünnepelte a körmozsbányai áll. főreáliskola tanári-kara és ifjusága az intézet derek igazgatója, Schröder Károly 25 éves működésének jubileumát. A tanári kar az ifjúsággal és a város előkelő közönségével az ez alkalomra izléssel felékesített főreáliskolai díszterembe gyűlt egybe, hová az ünnepeltet egy az intézet tanárai- és tanulóiból álló küldöttség hívta meg. A belépő igazgatót a jelen voltak üdvözlő „éljen-“ei fogadták, mire az ifjúsági dalkör egy alkalmi dalt énekelt, melynek zenéjét Antos Károly városi karmester és a főreáliskola zenetanítója szerette. Jankovszky Demeter, főreáliskolai tanár és polg. isk. igazgató pedig az ünnepelthez szép beszédet intézett, melyben kifejtette, hogy mit köszönhet a főreáliskola és a társadalom a derek férfinak; szavai végeztével átadta az ünnepeltnek a „Schröder-alapítvány“ oklevelét, mely alapítványt a nap emlékére a főreáliskola tanári-kara tette, hogy abból évenként egy jó erkölcsű s szorgalmas körmozsi tanuló segítsezzék. Majd Versényi György dr. szavalta el ez alkalomra írt ódáját, melynek lendületes szavai mély hatást keltenek. Az ifjúság érzelmeit Balázs Péter tanuló tolmácsolta. Ezután a jubiláns meghatottan mondott köszönetet az öt ért megtiszteltetésért, ogyszerszind kifejezve amaggyőződését, hogy ha öt az intézet jeles tanustülete oly buzgón nem támogatta volna, a főreáliskola nem virágzott volna fel. A „szózat“ elneklése után a szép iskolai ünnevet véget ért. — Mi is örömmel üdvözlöljük a derek tanférfiut és igazgatót 25 éves tanári működésének jubileuma alkalmából! — Az ünnepe ly lefolyásáról rendes üdositónk bővebben értesít, melyet késün vettünk s ezért terjedelmesen jövő számunkban adjuk.

— **Kinevezés.** Rónay Kamill, kir. törvényszéki bíró saját kérelmére a budapesti kir. törvényszékhez lett kinevezve, mely állását e napokban foglalta el. Mint értesülünk, az állomást 68 pályázó között nyerte el. — Gratulálunk a megérdemelt kintüntetéshez!

— **A király civillistájára** vonatkozólag, melynek megalapítása mindig tíz évre történik az országgyűlés által, a kormány — miután a tíz év letelt — törvényjavaslatot terjeszt az országgyűlés elé, mely újabb tíz évre ismét 4.650,000 forintban alapítja meg a király civillistáját.

— **Halálozás.** Dr. Versényi György körmozsbányai tanárt, a családi élet meleg kedélyű szeretetre méltó költőjét, érzékeny vesztéség érte: legkisebb gyermekét, L i n k á t, elragadta a halál szülői karjaiból.

— **Vármegyénk körjegyzői** e hó 28-án, Ar. Maróthon rendkívüli közgyűlést tartanak. A gyűlés tárgyai: 1. A jegyzői nyugdíj-választmány tagjainak megválasztására nézve utasítás adása. 2. Szolgálati kimutatások kiosztása és kiállításukra nézve utasítás adása. 3. A megváltoztatott nyugdíj-szabályzat szövegének bemutatása.

— **A vármegyei tisztújítások** — mint a lapok írják — a rendes időben fognak megtörténni s nincs alapja annak a híresztelésnek, mintha a kormány e tekintetben valami változtatást tervezne.

— **Tűzvész a vidéken.** Verebélyen — mint levelezőnk írja — ma egy hete nagy tűzvész pusztított, melynek 42 ház és sok melléképület esett áldozatul. A tűzvédek s városban egy idő óta oly gyakoriak, hogy ez két hónap alatt már a harmadik eset. A veszély ezuttal a város legszegényebb részét érte s éppen ezért a legeggy lakosok között igen nagy a nyomor.

— **Az ország jövő évi költségvetése.** Wekerle pénzügyminiszter másfél óráig tartó beszéd kíséretében e hó 15-én terjesztette be az országgyűlésnek a jövő évi állami költségvetést, mely szerint a bevételek: 355.663,646, frtra, a kiadás: 355.259,247 frtra van előirányozva s így jövő évi deficitünk 404,399 frtot tenne.

— **Utonállás fenyves nappal.** Koszarin Sándor, óbarsi születésű s ez idő szerint Kis-Eendrőden szolgálatban álló kocsis e napokban Léváról Ó-Barsra akart menni. Utközben három jó madár, névszerint: Balassa János lévai, Konez István kiskereskényi és Bakai Ferencz garam kelecseényi lakosok s napszámok azon ürügy alatt, hogy részére a homokbányában levő fuvarosok egyikét felfogadják, az ugy nevezett ó temetőbe esalták, hol a földre teperték és saját botjával nagyon összeverték s a nála levő zsebjárát és 15 frtnyi kézpénzt elrabolván, megugrottak. A rendőrségnek sikerült a tetteseket még az nap kézrekeríteni, kik most a lévai kir. járásbíróság börtönében várják méltó büntetésüket.

— **A sátoros ünnepek** alkalmából izraelita polgártársaink körében e napokban nagyon kapós cikkek voltak a léle f és es z r i k, vagyis a keletről ide szállított palmafélé növény és citromforma gyümölcs. A léle f és es z r i k az örökké munkás természetnek szimbolikus kifejezői s körülbelül oly értelemmel bírnak az izraeliták hitéletében, mint a barka- és gyertya-szentelés a rom. katolikusoknál.

— **Nagy szerencsétlenség** érte e napokban Léván P a v e l Tamás uradalmi kocsist, ki az uradalmi táblán működő gőzekéhez vizet szállított. A vízzel telt, nagy lajtba fogott négy ló a temető irányában megbokrosodott s a kocsist a lajtról lerántotta, ki esés közben a kerekék alá jutván, annyira megsérült, hogy életben maradásához alig lehet némi reményt kötni. A szerencsétlenül járt kocsist eszméletlen állapotban vitték a kórházba.

— **A harisnyakötők.** Az orvosai tudomány már nem egy ízben beavatkozott a női tgalétt ügyeibe. A fűzők és hamis hajfűzők ellen indított háboru után most azt az indiszkrétciót követi el, hogy a harisnyára,

illetőleg harisnyakötőre veti szemét. Azt állítják, hogy az a folytonos nyomás, melyet a harisnyakötés a lábára gyakorol, nemcsak a vérkeringést nehezíti meg, hanem oka a gyakori göresöknek és láb fájásnak. Főleg a fejlődésben levő testre nézve nagyon ártalmas a harisnyakötés. Együttal megemlítjük, hogy Teschen mellett egy asszonyt temettek el, a ki gyapju harisnya által okozott vérmérgezésben halt meg. Ennek az asszonynak könnyű sebe volt a térd alatt s azt be sem kötve, vörös harisnyát húzott rá. Csak midőn lába feldagadt, hivatott orvost, de akkor már késő volt. Az asszony nagy fájdalmak között halt meg.

— **Vasuti jegyek a póstán.** Mióta a zóna uralkodik, nagyobb vasuti állomásokon sokszor nagy a torlódás a jegyváltó pénztáraknál. Az államasutak igazgatósága olykép is kíván ezen segíteni, hogy a postahivatalokat megbizzza vasuti jegyek elárusításával. Ekkép az utas már jeggyel a zsebében mehet ki a pályaházba. A postahivatalok az eladásnál járó fáradságért bizonyos százalékot kapnának.

— **Fonograf a sajtó szolgálatában.** A hírlapírás terén a fonograf valóságos forradalmat fog előidézni és Berlin egyik szerkesztőségében érdekes kísérleteket tettek vele. Az egyik hírlapíró a helyett, hogy leírta volna cikkét, belebeszélte a fonografba. A gépet kivitték a nyomdába, a hol a szedő a cikket hallomás után kiszedte. Európában ez az első e fajta kísérlet, de az amerikai lapok közül már több dolgozik így.

— **A szakáll.** Egy flegmatikus fodrász kiszámította, hogy egy erős növésű szakáll, ha azt a természet növényében nem akadályozza, mennyire nőhet meg 50 év alatt. A számítás szerint a szakáll hetenkint kétszer borotválva, egyik borotválástól a másikig egy millimétert, hetenkint tehát két millimétert nő, a mi egy év alatt 104 mm; 50 év alatt pedig 5200 mm; vagyis 5 méter és 2 decziméter. Ezen számítás nem is nagyon tulzott; mert éppen e napokban olvastuk, hogy egy németalföldi embernek, kit ez idő szerint a világ leghosszabb szakállu emberének ismernek, harmadfél méter hosszú szakállja van.

— **Ingen csemeték.** A sok kopár hegyoldal, futóhomokos terület befásítása érdekében a kormány lehetőleg kezébe jár a birtokos osztálynak és ingyen ad csemeteket. Egy újabb felhívás figyelmezteti a gazdákat, hogy a ki csemeteket kíván, december végeig folyamodhatik a földművelési miniszteriumhoz, megjelölve, mekkora és milyen talaju területet s milyen fajtaju csemetékkel kíván befásítani. A megrendelők csak a szállítás költségeit fedezik, de még az is mérsékelt ár mellett történik.

— **Hét akó bor egy szőlőtőről.** A híres kanaáni szőlőfűrtöknek akad még párjuk most is. Egy Bécs melletti faluban van egy kilencz éves szőlőtő, mely egy méternyire a földtől három ágra osszik, ágából számtalan, 12—18 méter hosszú venyige nyulik szét. A tőn volt vagy 2000 fűrt, melyekből 7 akó bort szűrték. A ki csak azon vidéken megfordult, nem mulasztotta el megtekinteni e természeti ritkaságot.

lant át. Még brillánsabb az elsőnél, még amerikaiabb.

„Tudja mit, — szolt — jöjjön vissza egy óra mulva. Addig meggondolom, megköszönöm az üzletet!”

Fox felkelt. „Tehát egy óra mulva? Helyes.”

Kölesönös üdvözet után Fox eltávozott. Black pedig felséges tervet gondolt ki. Ha meggyilkolják, kifizetik a 30,000 dollárt. Nos hát így tönkre téve, nem maradna más hátra, minthogy agyonlőjje magát. Hiszen 19 nap mulva meg kellene fizetni Mrs. Smithnek a 20,000 dollárnyi kölcsönt. Honnan vegyen é most ennyi pénzt? vagy ne fizessen és süttesse magát a beestelenység bélyegét? Ah, nem! Foxot a gondviselés hozta utjába. Biztosítani fogja életét, azután keres egy embert, aki illő honorarium fejében meggyilkolja. Csak akad talán, aki erre vállalkozik? Igen, igen, meggyilkoltatja magát és végrendeletileg Mrs. Marryra hagy 20,000 dollárt.

Black észre sem vette, olyan hamar letelt az óra. Fox pontosan megjelent.

„Nos, Mr. Black, kérdezte.”

„Határoztaam, felelt az. — Megkötöm az üzletet.”

Mindjárt el is ment Foxszal a „Sohse” halunk meg — társulat irodájába és lefizette az első száz dollárnyi részletet. Biztosított életű ember volt.

Mikor Black, zsebében az életbiztosítási kötvénnyel kijött az irodából, önelégülten mosolygott. „Pompás gyerek vagy!” szolt magához.

(Folyt. köv.)

— **Asszonyok lapja.** Boston városában néhány nap óta „Elle“ (ő) czim alatt jelenik meg egy újság, melyet egy hölgy alapított és a szerkesztősége, valamint a nyomda személyzete kizárólag hölgyekből áll. E hírlap hasábjain férfi neve nem láthat napvilágot és így a nekrológok s a hymen-hírek teljesen ki vannak zárva belőle. Ez igazán asszonyi lapnak már igen sok előfizetője van, még pedig nagyobb részben — a férfivilágból.

RÖVIDHIREK. — A rossz termés hatása már sokfelé mutatkozik abban is, hogy a pénzügyigazgatók a közigazgatási bizottságokban panaszkodnak az adók gyér befizetéséről. — **Nyittravármegye** közgyűlése 20,000 frtot szavazott meg a bilicz-privigyei vasutra. — **A czár Berlinben** tiszteletteljes, de különben hideg fogadtatásban részesült a lakosság részéről. — **Graffon** nevű találmány is nyert aranyérmet a párisi kiállításon s azt állítják róla, hogy felülmulja az Edison fonografját. — **A párisi világkiállítást,** a minisztertanács határozata értelmében, november hó 6-án fogják berekesztetni. — **Haynald Lajos** kalocsai érsek papságának 50 éves jubileuma alkalmából 320,000 forintot adományozott közczélokra. — **A tanítóképző intézeti tanárok** országos egylete nov. 2-án tartja közgyűlést Budapestben, mely a végleges szervezkedésről fog határozni. — **Boulanger,** kit a francia pártok már csak mint szerepét lejátszott embert emlegetnek, Jersey szigetén nagyobb katonai munkára írásával akarja idejét eltölteni. — **Az amerikai világkiállítás** színhelyének dícsőségéért New-York, Chicago és St. Louis városok versenygenek, mind a három városban gyűjtik a tőkét, de igen valószínű, hogy New-York lesz a győztes. — **Szily Kálmán** a magy. tud. akadémia főtitkárává választotta. — **Fizetés-emelés** kellemes meglepetése vár, hir szerint, az 1890. évi közoktatási budgetben a tanító-és tanítóképző intézetek tanáira. — **II. Vilmos,** német császár, pénteken indult el Berlinből Milánóba, hol néhány napig az olasz király vendége lesz. Azután Görögországba s onnan Konstantinápolyba megy a szultán látogatására.

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Z u h a n y . —

Virágnyelv. Leány: „Mama, melyik költő írta azt, hogy „Zug a tengerszélzetet követel!” — Mama: Nem tudom; miért! — Leány: Mert a papa mindig ezt szavalja magában, ha te ruhára pénzt kérsz tőle.

Találós fordítás. — Tudod-e, mit jelen az: „De mortuis nil nisi bene?” — A holtakról csak jót beszélünk. — Dehogy! Annyit jelent: „Ha valaki már két szemét hunyt, hunyjunk mi is legalább egyet.”

Csak 70 krba kerül egy doboz 50 labdacso tartalmazó eredeti Richard Brandt-féle svájezi pilula a gyógyszerárakban. — Mindennapi használatnál is elegendő egy doboz egy óra. Ebből következik, hogy keserűvíz, gyomorcsipek, pasztillák, ricinus olaj s egyéb präparatumok a közönségnek sokkal többbe jönnek, mint a valódi svájezi Brandt Richard féle labdacso, melyek e mellett kellemes ízűek, ártalmatlanok és gyomor, epe, aranyér stb. betegségek ellen gyors és biztos hatásuknál fogva semmi más szer felül nem mulja. Mindig ovatosnak kell lenni, hogy valódi Brandt Richard gyógyszerész svájezi labdacsokat adjanak, mert a csalódság hű csomagolásban ugynevezett svájezi pilulák vannak forgalomban.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL

Köszönet-nyilvánítás.

Az idén az ősi gyűjtés alkalmával a S t e f á n i a - r v a h á z javára — mint azt a gyűjtő-ív alapján velünk az árvaház felügyelője közli — adakoztak: Szakmáry Antónia egy véka babot, Leidenfoszt Aurélné 1 frt, Magány Hermin 1 frt, Pazár Etelka 1 frt, Komzisk Lajosné 1 frt, N. N. 50 kr, Csekey Vilmosné 1 frt, Brach Margit 2 frt, Novotni Irméné 1 frt, Levatic Gusztávné egy zsák burgonyát, zöldséget és hagymát, Duska Irméné babot.

(Folyt. köv.)

A legkínosabb fájdalmakat okozzák a hólyagszervek bántalmái s nincs oly betegség, melynél az általános kezelés oly tehetetlennek bizonyulna, mint ezeknél.

Konstatált és sokszorosán igazolt tény, hogy „Warner Safe Cure“ minden előforduló hasonló helyzeteknél az egyedüli szer, mely igen rövid idő alatt enyhülést szerez s gyökeresen gyógyít.

Kapható az ősmert gyógytárakban és a főraktárban Pozsony, Salvator gyógytár.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 80 kr, 7 frt, 70 kr. Kétszeres 6 frt 20 kr, 6 frt 40 kr. Rozs 6 frt. 30 kr. 6 frt 50 kr. Arpa 6 frt. 80 kr. 8 frt 20 kr. Zab 6 frt — kr. 6 frt 20 kr. Kukoricza 4 frt 50 kr. 5 frt 10 kr. Bab 6 frt 50 kr, 6 frt. 80 kr. Lencse 6 frt 50 frt — kr. Köles 4 frt. — kr. 4 frt 50 kr

két ökölnagyságu könyvet törölve ki szeméből, így szolt:

„Hogyan, ön is suviksz részvényes talán? Oh akkor döljön hát keblemre és zokogjon velem, mert a suviksz részvények nem érnek egy pipadobányt sem. A suviksgyár megbukott és én most „svarez“ vagyok.”

Black nem dőlt bajtársa keblére, hanem jobbnak látta egy székre lerogyni. Halálápaadt lett. Hörögni kezdett és egy szó, egyetlen egy szó tört elő sóhajként kebléből:

„Fuccs!”

— Hanem ebben az egy szóban, ebben az egy sóhajban, benne volt mindaz, amit érzett. Csalódott remény, szétfoszlott ábrándok, minden, minden.

Fuccs, fuccs!

Egy idő mulva magához tért, szótlanul felkelt és szótlapul elment egy közeli kávéházba.

Black azután számolni kezdett és számolásának gyászos, nagyon gyászos volt az eredménye. Kétszáz dollárból állt az egész vagyona. Annyira elmélyedt e számolásba, hogy szinte összerozzent, mikor valaki megszólalt mellette.

„Mr. Black?”

Black feltekintett. Alacsony termetű, görbe orru uri ember állt előtte, aki, mikor észrevette, hogy Black csodálkozva néz rá, ismételte:

„Mr. Black?”

„Az vagyok!” — Felelt Black várokozásteljesen.

„En Fox Dávid vagyok — szolt a másik — a „Sohse halunk meg“ életbiztosítási-társaság ügynöke.”

„Igen örvendek; felelt Black — fog-

laljon helyet és mondja meg, miben lehetek szolgálatára?”

Fox egyet köhintett és mosolyogva széthuzta a száját az egyik fülétől a másik füléig.

„Szolgálatomra, semmiben uram; sőt ellegkezőleg én óhajtok önnek szolgálhatni. Amint volt szerencsém elmondani, életbiztosítási ügynök vagyok. E minőségben azaz a tiszteletteljes kérdéssel vagyok bátor uraságodhoz fordulni, nem volna-e hajlandó társulatomnál életét biztosítani?”

„Életemet biztosítani?” — szolt Black — „Hm, hm!”

„Igen, folytatá Fox — feltételeink igen kedvezők.“ Ezzel kis könyvecskét vett elő kabátja hátulsó zsebéből. „Íme a táblázat! Ha ön, teszem, életét 30,000 dollárra akarja biztosítani — akkor — hány éves uraságod, ha szabad kérdeznem?”

„Harmencznéggy“ válaszolt Black.

„Harmencznéggy, mondá Fox — nos hát akkor — akkor évnegyedenként csak 100 dollárt tetszik fizetni. Azt hiszem, ilyen olesón egy társulat sem csúválja meg?”

Black agyán egy eszme villant át. Brillians eszme, valódi amerikai gondolat.

„Nos hát teszem, én most biztosítom életemet — szolt Fox-hoz — s ma befizetem az első részletet, holnap vagy a legközelebbi napokban pedig öngyilkossá leszek, kifizetik akkor az összeget örökösömnek?”

„Öngyilkosság esetére? Oh nem! Akkor hamar megbukunk társulatunk. Hanem ha például meggyilkolják, huszonnégy óra alatt minden kifogás nélkül kifizetik a 30,000 dollárt.”

Black agyán egy második eszme vil-

3201/889 szám.

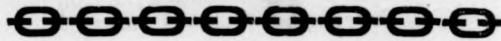
Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwarcz Sándor nr. maróthi lakos végrehajtónak Bumberle Sándor lévai lakos végrehajtási szennvedő elleni 35 ft tőkekövetelés és járuléki kielégítése iránti végrehajtási ügyében végrehajtást szennvedő Bumberle Sándornak a lévai 431 sz. tjkvben A + 1. rdsz. alatt foglalt ingatlanban és az ott épült 287. összejárási számú lakházakban való 1/8 rész tulajdon osztatlan jutalékára 454 ft-ban továbbá egy a végrehajtást szennvedő Bumberle Sándor valamint a társtulajdonos Bumberle szül. Kallian Francziska, Bumberle Antal, Bumberle Sándor és Bumberle Máriának a lévai 431 sz. tjkvben A + 3 sorsz. alatt foglalt közös fekvőségükre együttesen 38 ft-ban ezenel megállapított kiküldtési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889 évi november hó 11-ik napján d. e. 10 órákor ezen kir. bíróság tki iktató hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldtési áron atól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis a lévai 431. sz. tjkvben A + 1. sorsz. alatti foglalt ingatlanok 1/8 része után 45 ft 40 kr. és ugyanott A + 3. rdsz. alatt foglalt egész ingatlan után 3 ft 80 kr. o. értéket készpénz-vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldtött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1889. évi június hó 25. napján. A lévai kir. járásbírósa mint tkkvi hatóság.

Gyenes, kir. járásbíró.

Máriazelli gyomor cseppek

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

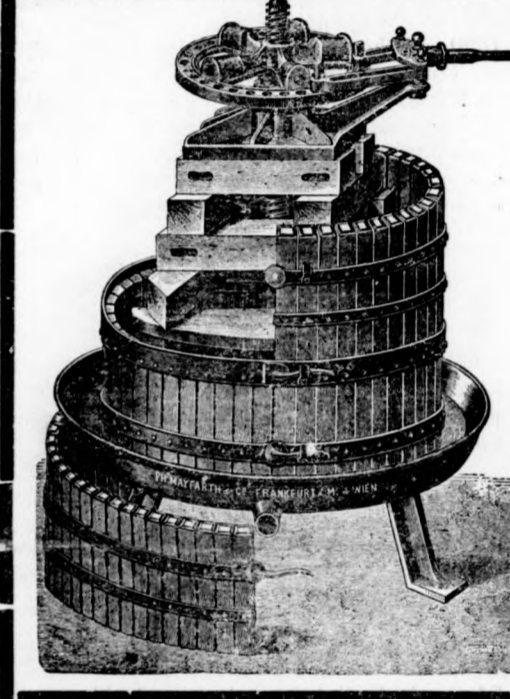
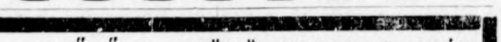

Védjegy.

Uto'érhet'en hatású azétvgyógytatanság, gyomor gyenge-eg, búzós lehellet, savanyu felbúogés, szel rekedés, (Koliká) gyomor hurut, gyomor egés, gyomor honok és díra képződés, társaság elnyálkásodás, szárazság, undor és hányinger esetében, megszűntetni a főfájást (ha az agyomór elrontásától származik) gyomor gőresöt, kemény széklet, székrekedést, az étel s italú dírturhelvt gyomort kibűszítja, elűzi a hűférgeket, s gyogyit meg, veses, máj és aranyeres lóvadását. — Egy üveg ára, használati utasítással egyútl 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Központi szétküldési raktár: Brá y Ká o y gyógyszerüzára Kremsier (Morva ország).

Máriazelli Labdacsock. A Keményszékés és székrekedés ellen, evék ota legjobb hatású nek bizonyt labdacsock is, sokféle képen használnak, tehát ezek vetelene is vizvázni kell a fenti védjegyre s Brády Károly, Kremsier gyógyszerész név alá írására, melyek minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tekercs 6 dobozzal 1 ft. A pénz előleges beküldése után, 1 tekercs 1 ft. 20 Kr., 2 tekercs 2 ft. 20 Kr., 3 tekercs 3 ft. 20 Kr. ért. csomagolás és postabér mentesen küldetik meg. A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacsock nem titkos szerek, a gyógyható anyagoknál összejöte minden használati utasításban fel van sorolva. A Máriazelli gyomorcseppek és Máriazelli labdacsock kaphatók

Léván Boleman Ede örökösei, Medveczky Sándor, Aranyos-Maróthon Bittó Károly, Ipolyághon Berko István, Nagy-Sallón Zsorna László gyógyszerüzarában.

SZŐLŐ- és GYÜMÖLCS-BOR SAJTÓK a legújabb és legkitűnőbb, folytoosan működő kettős emeltyűszerkezettel és nyomerőszabályzóval. A legnagyobb munkaképesség biztosítatik. 20%-al nagyobb a munkaképessége bármely más sajtóául. A bécsi birodalmi gyümöleskiállításón 1888. okt. havában a legelőbbkelő szaktekintélyek által történt kipróbálás után az első díjjal lettek kitűntetve. Gyümöles- és szőlő-zuzókat gyártanak és szállítanak Bécsből MAYFARTH PH. ÉS TÁRSA mezőgazd. és szőlőművelési gépgyárai, vasöntődéje és gőzhámora. BÉCS, II. FRANKFURT a/M. BERLIN. Képes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. Ügyes és megbízható ügynökök alkalmazást nyernek.

PÉNZT sorsjegyekre, értékpapírokra, bank, zálogjegyekre, vidéki takarékpénztári részvényekre, részletivekre, arany- és ezüst pénzneműekre bármily összegig olcsón ad LŐRY J. banküzlete Budapest, IV., Hatvani-utca 17.

LUKÁTS GYULA gazdasági gép- és tüztöltő-szerek gyára ZSARNÓCZÁN. Szállít a nagym. m. kir. belügyministerium 53.888. sz. tüztöltő-szerek kormányrendelet 8. §-ban előirt tüztöltő-szereket a legutányosabb árak mellett — továbbá szervezendő tüztöltőségek részére mozdony-fecskendőket és Hydraphorokat, mászólétrákat — kötelés és önkéntes tüztöltőségek mindennemű személyi felszereléseit. Régi szerkezetű fecskendők modern szivattyukra átalakítottak s az országos egységes csavarra avagy a Greter-Witte-féle tömlökoposra idomítottak. A gyár által felszerelt önkéntes vagy községi tüztöltő-testületek ingyen szervertetnek és begyakoroltatnak. Minden fecskendő három évi jótállás mellett szállítottatik. Költségtervezetet díj- és bérmentve.

1601. 889. Árverési hirdetményi kivonat. Az újbányai kir. járásbírósa mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Ernst Lipót selmezi lakos végrehajtónak Valló Márton sklenői lakos végrehajtást szennvedő elleni 20 ft 89 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az újbányai kir. járásbírósa területén levő Skleno községben fekvő a sklenői községben fekvő a sklenői 43 sz. tjkvben A I 1-4 rsz. a. irt birtoktestben Valló Mártont illető 1/6 rész tulajdonjátékára az árverést 468 ft- b. ezenel megállapított kiküldtési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi október hó 22 ik napján déltátn 2 órákor Skleno községközéjében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldtési áron atól is eladtni fog. Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 46 ft, 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt magyar kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldtött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. te. 170. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt Újbányán, 1889. június hó 26-ik napján az újbányai kir. járásbírósa mint tkkvi hatóság. Jávör, kir. törvényszéki bíró, h. k. ir. jbró.

KIS HIRDETÉSEK. Kiadó lakás. Egy, 2 udvari szobából, konyha, éléskamra, s egyéb mellékhelyiségből álló lakás kiadó. Hol? megtudható a kiadóhivatalban. Egy éltesebb öreg ur mellé társalkodóul kerestetik egy magyarul és németül tudó művelt fiatal ember, ki egyuttal irodai szolgálatokat is teljesítene. Teendői mellett anyai szabad idővel is rendelkezne, hogy esetleg tanulmányait is folytathatná. — Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatalban.

„KÉPES CSALÁDI LAPOK” szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap. Felhívás a művelt magyar olvasó közönséghez! A „Képes Családi Lapok” jelenleg már az ország minden vidékén, a legtöbb művelt magyar kö-zönség rendes házi barátja. Kézköveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni s e mellett az atyák, anyák és magyanyák is mindig meg-feloldó szellemi tápkára, a háztartás, a gazdaság, a közélet, a konyha, házi orvos, házi állatok és a divat körüli megbeszélhetetlen közleményekkel kedveskedik. — A „Képes Családi Lapok” képei a legelő művészek esetenek közönik letüket. — A „Képes Családi Lapok” a lehető legjobbhat igyekszik nyújtani, s hogy hívatásának megfelel, azt legjobban bizonyítja immár 11 évi fennállása, mit hazánkban egyetlen-egy hasonló irányu lap sem volt képes elérni. — Minden lapozó egy külön, könyvé köthető regény melléklet van csatolva, mely évenként, 3-4 leg-jobb írónktól származó becses regényt képez. Előfizetési árak a „Képes Családi Lapok”, „Hölgyek Lapja” című divatlap s „Regény” melléklettel együtt: egész évre 6 ft, félévre 3 ft, negyed évre 1 ft 50 kr. — Előfizetéseket (a hó bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala, Budapest, V. Nagy korona-utca 20. sz. A „Képes Családi Lapok” heti lapból mutatóny-számokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik szívesen — legezésükben levelezőlapon — hozzá fordulnak. Teljes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk. A „Képes Családi Lapok” szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, V., Nagy korona utca 20. sz.

Kvizda cs. kir. sz. üditő nedve. Mosóvíz lovak részére. Erősítésül szolgál nagyobb fárasztások előtt és után, fuzamodások, az inak és izmok feszességénél stb 1 üveggel 1 ft 40 kr. Kwizda korneuburgi marhapora lovak, szarvasmarha és juhok számára; jelesnek bizonyult rendszeres adagolás mellett sok évi tapasztalás szerint mint állat-táppor étvágyhiány, vérteljes esetében s a tej javítására stb. Nagy doboz ára 70 kr., kis doboz 35 kr. Kwizda szemvize, 1 üveggel 80 kr. Kwizda Blistere, 1 tégely 3 ft o. d. Kwizda mirigy és tőgykenőcs, 1 tégely-lyel 1 ft. Kwizda epe tincturája lovaknak, 1 üveggel 1 ft 50 kr. Kwizda győgyopora baromfi számára, 1 csomag 50 kr. Kwizda lópatkó-kenőcse, érdes és tö-redezett paták ellen, 1 szelencez ft 1.25. Kwizda Kutya-labdacsai, 1 dobozzal 1 ft. Kwizda körömpora, 1 üveggel 70 kr. Kwizda görcs-pirulái lovak és szarvas-marhák számára, 1 pléhszelence, 15 dr. pilulát tartalmazva, 1 ft 60 kr., 1 karton, 5 db. pilulát tartalmazva, 60 kr. Kwizda erőtápláléka lovak és szarvas-marháknek, Ládákban 4 ft és 3 ft és csomagokban 4 30 kr. Kwizda láb-pók-kenőcse lovak és szarvas-marháknek 1 tégelylyel 1 ft. Kwizda Phisicja hashajtószer lovaknak, 1 pléhszelence 2 ft. Kwizda vérhas elleni szer juhok-nak, egy csomag 70 kr. Kwizda sertésopora a hizás elő-segítésére és a lefogott állatok gyor-fősegítésére. Nagy csomag ft 1.26 kis cso-mag 63 kr. Kwizda mosószappana a házi álla-tok bőrbetegsége ellen, 40 kr., 80 kr., és 1 ft 60 kr. Kwizda sebbalzsama lovak és szarvas-marháknek, 1 üveggel 1 ft 25 kr. Kwizda gilisztapilulái lovaknak 1 pléhszelence 1 ft 60 kr. Kwizda patkánymérge, patkány és egéirtő szer, 1 szál 50 kr. Fent említett szerek valódi minőségben a legtöbb gyógyszerüzárban az összes nagyobb anyagkereskedésekben kaphatók. — Tévedések kikerülése végett kériük a közönség, hogy a vévésél kizárólag Kwizda készítményeit kérje és a föntebbi védjegyre figyeljen. Védjegy. KWIZDA köszvényfolyadék a rég kipróbált háziszser. Ára 1 ft. Csakis az ide mellékelt védjeggyel valódi. Naponkint postaszétküldés a föletét: Kwizda Ferencz János, es. k. osztrák- és román-udvari szállító, kerületi gyógyszerüzára által Korneuburgban Bécs mellett, Főraktár Magyar ország részére Török József gyógyszerésznel Budapesten.